

Myndigheten för
samhällsskydd
och beredskap

**NATIONELL
PLATTFORM**
för arbete med naturolyckor

DIALOG OM NYTT RAMVERK FÖR KATASTROFRISKREDUCERING

Slutsatser och dokumentation

the 1990s, the number of people in the UK who are aged 65 and over has increased from 10.5 million to 13.5 million, and the number of people aged 75 and over has increased from 4.5 million to 6.5 million (Office for National Statistics 2000).

There is a growing awareness of the need to address the needs of older people, and the need to ensure that the health care system is able to meet the needs of older people. The Department of Health (2000) has published a strategy for older people, which sets out the government's commitment to improve the health and well-being of older people, and to ensure that the health care system is able to meet the needs of older people.

The strategy for older people is based on three main principles: (1) to improve the health and well-being of older people; (2) to ensure that the health care system is able to meet the needs of older people; and (3) to ensure that older people are able to live independently and actively in their own homes.

The strategy for older people is based on three main principles: (1) to improve the health and well-being of older people; (2) to ensure that the health care system is able to meet the needs of older people; and (3) to ensure that older people are able to live independently and actively in their own homes.

The strategy for older people is based on three main principles: (1) to improve the health and well-being of older people; (2) to ensure that the health care system is able to meet the needs of older people; and (3) to ensure that older people are able to live independently and actively in their own homes.

The strategy for older people is based on three main principles: (1) to improve the health and well-being of older people; (2) to ensure that the health care system is able to meet the needs of older people; and (3) to ensure that older people are able to live independently and actively in their own homes.

The strategy for older people is based on three main principles: (1) to improve the health and well-being of older people; (2) to ensure that the health care system is able to meet the needs of older people; and (3) to ensure that older people are able to live independently and actively in their own homes.

The strategy for older people is based on three main principles: (1) to improve the health and well-being of older people; (2) to ensure that the health care system is able to meet the needs of older people; and (3) to ensure that older people are able to live independently and actively in their own homes.

The strategy for older people is based on three main principles: (1) to improve the health and well-being of older people; (2) to ensure that the health care system is able to meet the needs of older people; and (3) to ensure that older people are able to live independently and actively in their own homes.

Dialog om nytt ramverk för katastrofriskreducering

Slutsatser och dokumentation

**Dialog om nytt ramverk för katastrofriskreducering
Slutsatser och dokumentation**

Myndigheten för samhällsskydd och beredskap (MSB)

Kontaktpersoner:

Mette Lindahl Olsson, 010-240 51 27

Janet Edwards, 010-240 51 80

Åke Svensson, 010-240 52 87

Produktion: Advant Produktionsbyrå AB

Tryck: Danagård LiTHO

Publ.nr: MSB730 - oktober 2014

ISBN: 978-91-7383-470-4

INNEHÅLL

1. Förord	7
2. Slutsatser från dialogerna	8
3. Sammanfattning av det andra dialogmötet	9
4. Om dialogerna	12
4.1 Bakgrund	12
4.2 Syfte	12
4.3 Metod	12
4.4 Deltagare	12
5. Resultat	13
5.1 Nationell bakgrund	13
5.2 Mot ett förbättrat ramverk.....	13
5.2.1 Inspiratörernas bidrag	13
5.2.2 Omfattningen av ett nytt ramverk.....	14
5.2.3 Förslag på övergripande mål, delmål och indikatorer.....	14
5.2.4 Tankar om rapportering och uppföljning	16
5.3 Utmaningar och behov i Sverige	17
5.3.1 Inspiratörernas bidrag	17
5.3.2 En svensk vision	17
5.3.3 Utmaningar i Sverige	18
5.3.4 Tre steg mot ett bättre nationellt arbete	18
5.3.5 Behov av samverkan och stöd.....	18
5.3.6 Andra perspektiv	19
Bilaga 1: Sammanställning av dialogdukarna från det andra mötet	23
Bilaga 2: Dialogdukar från de båda dialogerna	35
Bilaga 3: Rapporten från dialogmötet i november 2012.....	43

1. FÖRORD

Sveriges andra dialogmöte om ett nytt ramverk hölls den 1 april 2014 i Stockholm. Ett 40-tal representanter för tre departement i regeringskansliet, myndigheter i den nationella plattformen, kommuner, branchorganisationen Svensk Försäkring, Svenska Röda Korset, forskningsmiljöer och SAAB AB deltog i mötet. Moderator för mötet var Sverige nationella HFA-kontaktpunkt Mette Lindahl Olsson, MSB. Huvudtalare var Helena Lindberg, generaldirektör i MSB och ordförande i Sveriges nationella plattform. Som metod användes två omgångar med dialogdukar, en på förmiddagen och en på eftermiddagen, med sex frågor på varje duk och sex deltagare vid varje dialogbord. Varje session inleddes med ett antal inspirerade presentationer med koppling till dukarnas teman.

I denna rapport sammanfattas resultaten från det andra dialogmötet och kopplas samman med slutsatserna från det första dialogmötet som hölls i november 2012. Rapporten utgör också den samlade dokumentationen av Sveriges två dialoger i Post 2015-processen. Dialogerna har varit mycket uppskattade av deltagarna och har samlat en bredd av representanter för olika aktörer verksamma i Sveriges arbete med att förebygga och hantera negativa konsekvenser av naturhändelser, på engelska oftast översatt till disaster risk reduction, DRR, eller på svenska - katastrofriskreducering.

Rapporten utgör ett viktigt svenskt bidrag till FN ISRD:s process för att ta fram ett ramverk för katastrofriskreducering. Jag vill tacka alla som deltagit i våra dialogmöten för engagemang och närvaro och för värdefulla bidrag till processen för ett nytt ramverk.

Mette Lindahl Olsson

Enhetschef, nationell kontaktpunkt för HFA i Sverige.

2. SLUTSATSER FRÅN DIALOGERNA

Sverige har genomfört två dialogmöten inom ramen för processen om ett nytt ramverk för katastrofriskreducering. Slutsatser som kommit fram vid dessa möten är:

1. att ramverket gett ett gemensamt språk nationellt och internationellt för samverkan och utbyte kring frågor om katastrofriskreducering,
2. att ett tydligt mandat till MSB har varit framgångsrikt och att en stark och väl fungerande nationell plattform har utvecklat samverkan mellan myndigheterna på den nationella nivån och,
3. att de nationella plattformarna bör bestå även i det nya ramverket,
4. att ramverket inspirerat till ett ökat internationellt både på nationell nivå och lokal nivå genom kampanjen Making Cities Resilient där åtta svenska kommuner engagerat sig,
5. att styrning och ansvar och även individens ansvar tydliggörs,
6. att det nya ramverket bör breddas till att omfatta både naturkatastrofer som utlöses av naturhändelser och av tekniska olyckor/katastrofer,
7. att ramverket bör omfatta även mindre katastrofer,
8. att det är viktigt att ett nytt ramverk skapar ett nationellt tryck men inte sätter tvingande regler, det måste fortfarande vara fritt för länderna att välja hur man genomför nästa ramverk,
9. att det behövs en bättre och tydligare integrering av klimatanpassning, hållbar utveckling och DRR i nästa ramverk,
10. att samverkan mellan privata och offentliga aktörer och en breddad dialog som omfattar alla i samhället måste ta fart inom nästa ramverk,
11. att risk- och sårbarhetsanalyser och allriskperspektiv är ett viktigt verktyg för att stärka resiliensen. Dessa bör kompletteras med förmåge- och kapacitetsbedömningar,
12. att förebyggande arbete och skydd av samhällsviktig verksamhet är två centrala områden för samverkan i ett nytt ramverk,
13. att det är nödvändigt att ett nytt ramverk bidrar till att skapa resurser för investeringar i konkreta åtgärder för att minska sårbarheten,
14. att det i nästa ramverk behövs tydliga mål och indikatorer som går att bryta ned ända till lokal nivå,
15. att förenklad självvärdering vartannat år är en bra modell som bör tas med till nästa ramverk och som med fördel kan kompletteras med peer-reviews,
16. att det är viktigt att FN-ISDR får ännu mer kraft att leda och följa upp arbetet.

3. SAMMANFATTNING AV DET ANDRA DIALOGMÖTET

Sveriges andra dialogmöte om ett nytt ramverk hölls den 1 april 2014 i Münchenbryggeriets Riddarsal, Stockholm. Ett 40-tal representanter för tre departement i regeringskansliet, myndigheter i den nationella plattformen, kommuner, branchorganisationen Svensk Försäkring, Svenska Röda Korset, forskningsmiljöer och SAAB AB deltog i mötet. Som metod användes två omgångar med dialogdukar, en på förmiddagen och en på eftermiddagen, med sex frågor på varje duk och sex deltagare vid varje dialogbord. Varje session inleddes med ett antal inspirerande presentationer med koppling till dukarnas teman.

En central fråga i processen mot ett nytt ramverk är vilka katastrofrisker nästa ramverk ska omfatta. Dialogmötet redovisade en splittrad uppfattning där alla alternativ ansågs relevanta. En svag majoritet fanns för alternativ C – *naturlik katastrofer som utlöses av naturhändelser eller av tekniska olyckor/katastrofer*. Att omfatta en bredare hotskala skulle kunna leda till ett större ansvarstagande även på områden som idag inte direkt berörs av HFA menade flera grupper. Många ansåg också att detta alternativ skulle kunna stimulera till en bredare samverkan.

Utifrån underlag som den nationella plattformens sekretariat vid MSB erhållit från FN-ISDR hade ett antal frågeställningar kring övergripande mål, delmål och indikatorer i ett nytt ramverk formulerats. Frågorna kretsade kring fyra områden: Stärkt lagstiftning och regelverk, Stärkt resiliens, Reducera underliggande orsaker till katastrofrisker, Minska förluster och skador. Grupperna arbetade med både övergripande mål, delmål och indikatorer. Avsikten med frågorna var dels att ge utrymme för en dialog kring mål och indikatorer för det nationella arbetet dels att generera ett svenskt bidrag till Post 2015-processen.

Resultaten från arbetet med mål, delmål och indikatorer visar sammanfattningsvis att det är svårt att formulera övergripande mål och något lättare att hitta delmål. När det gäller indikatorer genererade dialogen en bred provkarta för de olika områdena.

Generellt ansåg dialogmötet att det är av vikt att det nya ramverket skapar ett nationellt tryck men inte sätter tvingande regler, det måste fortfarande vara fritt för länderna att välja hur man genomför arbetet. Mötet var enigt om att det är viktigt att Sverige driver på och verkar för att FN-ISDR får mer kraft att leda och följa upp arbetet. Många påpekade också att målen måste gå att bryta ned från nationell nivå till lokal nivå. Detta överensstämmer väl med vad som också framkom vid det första dialogmötet hösten 2012.

Mötet var enigt om att den grund som idag finns i den nationella rapporteringen kan behållas men att underlaget för rapporteringen bör breddas till att även omfatta privata och frivilliga aktörer och att den med fördel kan förenklas. Rapporteringen bör också få ett ökat fokus på måluppfyllelse och jämförbarheten mellan olika nationella rapporter. Dialogmötet lyfte också fram peer-reviews som ett starkt kompletterande verktyg för utvärdering som kan sätta politiskt tryck på frågorna. När det gäller frekvensen på rapportering fanns en enighet om att vartannat år är en bra frekvens för självutvärdering, enligt nuvarande modell. Peer-reviews skulle kunna komplettera med lägre frekvens.

Under eftermiddagens dialog stod utmaningar och behov i Sverige i centrum. Första dialogfrågan handlade om en svensk vision för katastrofriskreducering omfattande hela arbetet från lokal till nationell nivå. Ett tydligt mönster utkristalliserar sig i svaren under eftermiddagen.

En svensk vision handlar framförallt om att sätta individen och det lokala i centrum, att bygga resiliensen i alla strukturer underifrån. Många lyfte också fram bred samverkan som även omfattar näringslivet som en viktig del i en svensk vision. Sist men inte minst vill många se ökad medvetenhet om risker och sårbarheter för naturhändelser som en del i en svensk vision.

I stort sett samma element som föreslogs för en svensk vision återkom också när det gällde Sveriges tre största utmaningar inom DRR. Det handlar om att få fart på samverkan mellan det privata och det offentliga och en breddad dialog som omfattar alla i samhället. Det handlar också om att skapa ökad medvetenhet på alla nivåer. En tredje utmaning som lyfts fram är ekonomin, att skapa resurser för investeringar i konkreta åtgärder för att minska sårbarheten.

Även när det gällde att föreslå tre steg mot ett förbättrat katastrofriskreducerande arbete i Sverige återkom samma teman i dialogen. Att öka riskmedvetenheten genom att få in frågorna i skolan, på arbetsplatser och i hemmen och förtydliga den enskildes ansvar lyftes fram. Den breddade dialogen återkom även i denna fråga liksom frågan om resurser och finansiering. Den politiska styrningen och behovet av en sammanhållen sådan nämndes också.

När det gällde behov av samverkan i Sverige upprepades mycket av det som sagts tidigare under dialogen, behovet av en breddad samverkan som inkluderar alla aktörer, privata, offentliga och frivilliga och på alla nivåer, lokalt, regional och nationellt. Förebyggande arbete och skydd av samhällsviktig verksamhet nämndes som två centrala områden för samverkan. Samverkan inom klimatanpassning och katastrofriskreducering bör också hållas samman ansåg dialogmötet.

Den sista frågan för dagen öppnade möjligheten att fånga perspektiv som inte rymts tidigare under dagen. Ett förslag var att uppmärksamma historiska naturolyckor och kommunicera dem brett. Hur få vi med nästa generation och hur släpper vi in nya nätverk i arbetet, var en annan fråga som ställdes. Vilket departement ska ha det samlade ansvaret undrade någon. Vikten av att nu gå från ord till handling – poängterades från en av dialoggrupperna.

4. OM DIALOGERNA

4.1 Bakgrund

FN:s generalförsamling har i sin resolution 66/199 gett FN-ISDR i uppgift att leda dialogen om ett nytt ramverk för katastrofriskreducering, DRR. Processen ska kulminera vid den tredje världskonferensen för DRR i Sendai i Japan i mars 2015, där ett nytt ramverk ska förhandlas färdigt för att senare under hösten fastställas av FN:s generalförsamling. Det nya ramverket ska gälla från 2016.

Sveriges första Post dialogmöte genomfördes i Stockholm i november 2012 och dokumenterades i en rapport som sändes till FN-ISDR (dnr 2012-3916, februari 2013).

Inför kommande förhandlingar om ett nytt ramverk inbjöd MSB till en andra dag för dialog. Sveriges andra dialogmöte hölls den 1 april 2014 i Stockholm.

4.2 Syfte

Syftet med båda dialogmötena var att fånga upp svenska synpunkter och behov inför ett nytt ramverk. Ett delsyfte var att skapa förståelse för och inspirera till att fortsätta arbetet med att reducera risken för naturkatastrofer och dessas konsekvenser.

4.3 Metod

Under det andra dialogmötet diskuterades ett antal frågeställningar baserat bland annat på underlag från FN-ISDR. Varje diskussionsblock inleddes med ett par inspirerande presentationer. Förmiddagspasset hade som tema – Mot ett förbättrat ramverk och talare var Helena Lindberg, MSB, Hans Lundborg, UD och Mette Lindahl Olsson, MSB. Eftermiddagspasset hade temat – Utmaningar och behov i Sverige och här talade Ylva Jonsson Strömberg, Röda Korset, Jakob Wernerman och Anna Nyman, MSB samt Magnus Wallhagen, Sjöfartsverket.

För diskussioner i mindre grupper användes dialogdukar med sex frågor på varje duk. Svaren på frågeställningarna på dialogdukarna har i stort sett ordagrant överförts och sammanställts i ett dokument, bilaga 1. Svaren har därefter summerats och sammanfattats.

4.4 Deltagare

Vid mötet deltog representanter för Försvarsdepartementet, Miljödepartementet, Utrikesdepartementet, myndigheter i den nationella plattformen, kommuner, branchorganisationen Svensk Försäkring, Svenska Röda Korset, forskningsmiljöer samt näringslivet.

5. RESULTAT

5.1 Nationell bakgrund

Sverige hade redan innan ramverket antogs 2005 en stark tradition av samverkan och samarbete och förtroende mellan olika aktörer och nivåer i samhället. Till den svenska traditionen hör också ett väl etablerat underifrån-perspektiv och en stark ansvarsprincip. I Sverige finns också sedan tidigare en väl utvecklad lagstiftning som täcker hela området från samhällsplanering till insatser vid kriser och olyckor och lärande efter inträffade händelser. Till bakgrundsbilden hör också att Sverige är ett välutvecklat land med en väl fungerande demokrati och god ekonomi, relativt god ekonomisk och social jämlikhet, en högteknologisk industri och framstående universitet och högskolor. Sveriges nationella plattform för arbete med naturolyckor etablerades hösten 2007 och har idag 20 medlemmar. MSB är nationell kontaktpunkt för HFA och ansvarar för den nationella plattformen.

5.2 Mot ett förbättrat ramverk

5.2.1 Inspiratörernas bidrag

Helena Lindberg, generaldirektör vid MSB och ordförande i den nationella plattformens styrgrupp inledde mötet och tackade alla deltagare som valt att prioritera dialogmötet och dela med sig av sin kunskap under dagen. Helena visade i sin presentation hur arbetet på olika nivåer hänger samman och stödjer varandra. Helena nämnde bland annat den nationella handlingsplanen för skydd av samhällsviktig verksamhet och den nationella risk- och förmågebedömningen. Helena reflekterade också över privat-offentlig samverkan och uppmanade deltagarna att vända på perspektiven och se om det inte finns affärsmöjligheter som löser problemen under en kris.

Hans Lundborg, ambassadör vid Utrikesdepartamentet och den person som av regeringen utsetts att leda Sverige genom förhandlingarna om det nya ramverket redogjorde kortfattat för de olika förhandlingsstegen. Hans poängterade särskilt vikten av att vara väl grundade nationellt innan man går in i förhandlingarna och han välkomnade MSB:s initiativ till dialogmöten.

Mette Lindahl Olsson, enhetschef vid MSB och kontaktpunkt för det nationella arbetet enligt HFA redogjorde för vägen mot ett nytt ramverk. Mette lyfte bland annat fram MSB:s uppdrag som både kontaktpunkt och ansvarig för den nationella plattformen. Mette pekade också på att HFA fått ett genomslag på lokal nivå genom att åtta svenska kommuner deltar i kampanjen Making Cities Resilient. I sin presentation visade Mette också hur EU genom olika initiativ idag stödjer genomförande av HFA

och processen för ett nytt ramverk. Mette påtalade också vikten av samordning när tre världsomspännande ramverk kring klimatanpassning, hållbar utveckling och katastrofriskreducering ska beslutas 2015.

5.2.2 Omfattningen av ett nytt ramverk

En central fråga i processen mot ett nytt ramverk är vilka katastrofrisker det nya ramverket ska omfatta. På dialogduken presenterades fyra alternativ:

- A. Bara naturolyckor/naturkatastrofer orsakade av naturhändelser.
- B. Naturkatastrofer utlösta av naturhändelser och tekniska olyckor/katastrofer till följd av naturhändelser (dominoeffekt).
- C. Naturkatastrofer som antingen utlöses av naturhändelser eller av tekniska olyckor/katastrofer.
- D. Alla typer av katastrofer och olyckor oavsett orsak.

Nuvarande ramverk är baserat på alternativ B: *Naturkatastrofer utlösta av naturhändelser och tekniska olyckor/katastrofer till följd av naturhändelser (dominoeffekt)*

Dialogmötet redovisade en splittrad uppfattning där alla alternativ ansågs relevanta.

En svag majoritet fanns för alternativ C - *naturkatastrofer som antingen utlöses av naturhändelser eller av tekniska olyckor/katastrofer*. Att omfatta en bredare hotskala skulle kunna leda till ett större ansvarstagande även på områden som idag inte direkt berörs av HFA. Mötet ansåg också att detta alternativ skulle kunna stimulera till en bredare samverkan. Det påpekades också att en alltför snäv omfattning skulle kunna leda till svårigheter att få alla länder att acceptera det nya ramverket.

5.2.3 Förslag på övergripande mål, delmål och indikatorer

Utifrån underlag som den nationella plattformens sekretariat vid MSB erhållit från FN-ISDR hade ett antal frågeställningar kring övergripande mål, delmål och indikatorer i ett nytt ramverk formulerats. Avsikten med frågorna var dels att ge utrymme för en dialog kring mål och indikatorer för det nationella arbetet dels att generera ett svenskt bidrag till processen.

Frågorna kretsade kring fyra områden: Stärkt lagstiftning och regelverk, Stärkt resiliensen, Reducera de underliggande orsakerna till katastrofrisker, Minska förluster och skador. Grupperna arbetade med både övergripande mål, delmål och indikatorer.

För området *Stärkt lagstiftning* och regelverk ansåg mötet det viktigt att det nya ramverket skapar ett nationellt tryck men inte sätter tvingande regler, det måste fortfarande vara flexibelt och fritt för länderna att välja hur man genomför ramverket. Mötet var enigt om att det är viktigt att

Sverige driver på och verkar för att FN-ISDR får mer kraft att leda och följa upp arbetet. Många påpekade också att målen måste gå att bryta ned från nationell nivå till lokal nivå.

På delmålsnivå föreslogs ett ökat fokus på förebyggande och förberedande aktiviteter samt tydliggjorda och utvecklade befogenheter för länsstyrelserna.

Som exempel på indikatorer föreslogs systematisk övningsverksamhet och noggrann utvärdering av övningar. Att involvera både offentliga och privata resurser föreslogs också – affärsmöjligheter finns.

För *Stärk resiliensen* lyftes krav på risk- och sårbarhetsanalyser fram som ett framgångsrikt koncept i Sverige. Dessa bör kompletteras med förmågebedömningar/kapacitetsbedömningar. Att öka riskmedvetenheten på alla nivåer i samhället poängterades i många svar och även här påpekades att förmågekunskaper behöver inkluderas i arbetet. Det finns mycket kunskap och erfarenhet i samhället med den behöver tas till vara bättre och samordnas menade mötet.

På delmålsnivån föreslogs prioritera DRR-frågorna i skolor och läroplaner. Metoder för att medvetandegöra politiker och beslutsfattare om komplexa risker och få dem att ta ett långsiktigt ansvar lyftes fram liksom metoder att få privata intressenter att förstå att riskreducering lönar sig ekonomiskt.

Som exempel på indikatorer föreslogs:

- Att det finns med i läroplanen för grundskolan etc.
- Att övningar arrangeras där politiker deltar.
- Att antalet övningar ökar.
- Att frågan ingår som en del av upphandlingar.
- Deltagande vid övningar.
- Processinriktade indikatorer.
- Att goda lärande exempel om hur man skapar resiliens dokumenteras och sprids.
- Ändamålsenlig lagstiftning.

Samhällsplanering och klimatanpassning lyftes fram som centralt under *Reducera de underliggande orsakerna till katastrofrisker. Livscykelperspektiv och hänsyn till och skydd av samhällsviktig verksamhet i samhällsplaneringen lyftes också fram.*

På delmålsnivån föreslogs bland annat att riskmedvetenheten bryts på olika sektorer och nivåer. Klimatanpassning återkom också genom förslag om krav på klimatanpassningsplaner i varje kommun och en uppdaterad svensk strategi för hållbar utveckling. Flera ansåg också att plan- och bygglagen behöver ses över igen då den nu endast kräver att

kommunerna tar hänsyn till de hot som idag föreligger. Förs krav in på att man ska titta på den planerade bebyggelsens förväntade livslängd får man också med kommande klimatförändringar. Krav på "klimatanpassningsplaner" skulle också kunna föras in i PBL. Flera menade också att det behöver skapas ekonomiska incitament för att arbeta förebyggande och långsiktigt. Det internationella utbytet behöver också öka inom till exempel forskning och utveckling.

Som exempel på indikatorer föreslogs bland annat följa upp att det finns:

- Livscykelanalys på byggnation och infrastrukturen. Inte bara översvämningar, skyfall m.m.
- Klimatanpassningsplan i varje kommun.
- Tillgång till klimatdata, konsekvensanalyser, spridning av kunskap.
- En nationell plattform.
- Ett privat-offentlig nätverk.
- Städer som deltar i UNISDR:s Making Cities Resilient-kampanj.
- Hänsyn till naturolyckor och medförda risker tas i alla plandokument.
- Olika aktörer ska ha budget för ovanstående arbete.
- Särskild hänsyn i planer för samhällsviktig verksamhet.

Under området Minska förluster och skador föreslogs metoder och underlag för kostnads-nyttoanalyser, datainsamling om förluster och skador samt forskning på området fram som centrala komponenter.

På delmålsnivån föreslogs att det behövs mer kunskap om vilka skador och vad åtgärderna kostar. Tillgänglig information om skadekostnader från försäkringsbranschen. Gemensam värderingsmodell för olika sektorer och skadetyper. Planeringsunderlag som är enhetliga och tillgängliga och gratis. Helhetsbild av tillgänglig information samt tillgänglig information som allmänheten förstår.

Som exempel på mål och indikatorer föreslogs:

- Datakostnad för tillgänglig information.
- Synliga märken på tidigare nivåer från översvämningar.
- De lokala naturolyckorna finns med i läroplanen.
- Antal beviljade ansökningar till forskningsutlysningar.

5.2.4 Tankar om rapportering och uppföljning

Frågeställningarna som behandlades runt dukarna handlade här dels om det bästa sättet för att sammanställa och rapportera det nationella arbetet till FN-ISDR dels om hur ofta en sådan rapportering bör ske.

Mötet var enigt om att den grund som idag finns i den nationella rapporteringen kan behållas men att den med fördel kan förenklas och att underlaget för rapporteringen bör breddas till att även omfatta även privata och frivilliga aktörer. Rapporteringen bör också få ett ökat fokus på måluppfyllelse och jämförbarheten mellan olika nationella rapporteringar. Mötet var också enigt om att sekretariatet i den nationella plattformen fortsatt bör ta ett stort ansvar för rapporteringsprocessen. Det svenska dialogmötet lyfte också fram peer-reviews som ett starkt kompletterande verktyg, för utvärdering av det nationella arbetet, som kan sätta politiskt tryck på frågorna.

När det gäller frekvensen på rapportering fanns en enighet om att vartannat år är en bra frekvens för självutvärdering enligt nuvarande modell. Peer-reviews skulle kunna komplettera till exempel vart femte år.

5.3 Utmaningar och behov i Sverige

5.3.1 Inspiratörernas bidrag

Ylva Jonsson Strömberg, Röda Korset, inspirerade deltagarna genom en presentation av Röda Korsets breda verksamhet och engagemang. Ylva gav också exempel på förebyggande insatser mot naturkatastrofer, bland annat i Bangladesh.

Anna Nyman och Jakob Wernerman, MSB delade presentationen av myndighetens operativa uppdrag. Anna Nyman presenterade MSB:s arbete vid en nationell händelse och redovisade bland annat samordningsuppdragets omfattning och inriktning samt det framgångsrika konceptet med samordningskonferenser. Jakob Wernerman visade hur MSB arbetar med att stärka andra länders kapacitet att arbeta med katastrofriskreducering. Jacob redovisade också nuläget när det gäller pågående projekt världen över.

Magnus Wallhagen, Sjöfartsverket, presenterad en metodstudie för att hitta kostnadseffektiva verktyg för att kartera Sveriges grunda vatten i såväl kustzonen som insjöar och vattendrag. Projektet har vuxit fram inom ramen för den nationella plattformen och ska resultera i en nationell översiktlig plan som beskriver var respektive metod är mest kostnadseffektiv och bäst svarar mot samhällets samlade behov av kunskapsunderlag. Med djupdata från grunda vatten kan Sverige komma att få ett sömlöst system från höjddata på land till djupdata i vattendrag vilket kommer att ha stor betydelse för bland annat den kommunala planeringen strandzonen.

5.3.2 En svensk vision

Under eftermiddagens dialog stod utmaningar och behov i Sverige i centrum. Första dialogfrågan handlade om en svensk vision för katastrofriskreducering omfattande hela arbetet från lokal till nationell nivå. Ett tydligt mönster utkristalliserar sig i svaren. En svensk vision handlar framförallt om att sätta individen och det lokala i centrum, att bygga resiliensen i alla strukturer underifrån. Många lyfter också fram

bred samverkan som även omfattar näringslivet som en viktig del i en svensk vision. Sist men inte minst vill många se ökad medvetenhet om risker och sårbarheter för naturhändelser som en del i en svensk vision. Från kommunalt håll påpekades också att det är viktigt att det nya ramverket inte blir ett eget spår utan integreras i det ordinarie arbetet med krisberedskap och skydd mot olyckor.

5.3.3 Utmaningar i Sverige

Eftermiddagens andra fråga sökte Sveriges tre största utmaningar för framtiden när det gäller katastrofriskreducering. I stort sett samma element som föreslogs för en svensk vision återkom här. Det handlar om att få fart på samverkan mellan det privata och det offentliga och en breddad dialog som omfattar alla i samhället. Det handlar också om att skapa ökad medvetenhet på alla nivåer. En tredje utmaning som lyfts fram är ekonomin, att skapa resurser för investeringar i konkreta åtgärder för att minska sårbarheten. Hållbart, uthålligt och långsiktig är också värdeord som återkom i dialogen kring utmaningar.

5.3.4 Tre steg mot ett bättre nationellt arbete

Tredje frågan för eftermiddagen handlade om tre steg mot ett förbättrat katastrofriskreducerande arbete i Sverige. Många teman från de två föregående frågorna kom här igen i dialogen. Att öka riskmedvetenheten genom att få in frågorna i skolan, på arbetsplatser och i hemmen och förtydliga den enskildes ansvar lyftes fram. Den breddade dialogen återkom även i denna fråga liksom frågan om resurser och finansiering. Den politiska styrningen och behovet av en sammanhållen sådan nämndes också.

5.3.5 Behov av samverkan och stöd

Vilka behov av samverkan och samarbete ser du/ni för Sveriges arbete med katastrofriskreducering var eftermiddagens fjärde fråga. Även här återkom temat kring behovet av en breddad samverkan som inkluderar alla aktörer, privata, offentliga och frivilliga och på alla nivåer, lokalt, regional och nationellt. Förebyggande arbete och skydd av samhällsviktig verksamhet nämndes som två centrala områden för samverkan. Samverkan inom klimatanpassning och katastrofriskreducering bör också hållas samman ansåg dialogmötet.

Som exempel på stöd som behövs för arbetet nämndes bland andra:

- Lagstiftning.
- Politiskt engagemang och ansvar.
- Folkutbildning – Läroplanen.
- Kunskaps- och utbildningsmaterial.

- Finansiering av åtgärder – både för att förebygga olyckor och för anpassning till förändrat klimat.
- Forskning och utveckling.
- Innovationer.
- Tillgänglig data.
- Benchmarking.

5.3.6 Andra perspektiv

Den sista frågan öppnade möjligheten att fånga perspektiv, tankar och idéer som inte rymts tidigare under dagen. Ett förslag var att uppmärksamma historiska naturolyckor och kommunicera dem brett. Hur få vi med nästa generation och hur släpper vi in nya nätverk i arbetet, var en fråga som ställdes. Vilket departement ska ha det samlade ansvaret undrade någon. Vikten av att gå från ord till handling – nu poängterades av en dialoggrupp. Avslutningsvis lämnades också några kommentarer kring nästa ramverk – att inte ändra för mycket på ramverket och att se till att det nya ramverket kopplar till utvecklingsagendan och de nya milleniemålen och vice versa samt behovet av att nuvarande prioritet 4 - Reducera underliggande riskfaktorer, förtydligas i det kommande ramverket.

Dialogmötet i bilder. Överst: Dialogmötet genomfördes i Riddarsalen på Münchenbryggeriet i Stockholm. Totalt resulterade mötet i 13 ifyllda dialogdukar med sex frågor på varje. Deltagarna inspirerades från scenen av bland andra Mette Lindahl Olsson, MSB.

Foto: Åke Svensson, MSB

Underst: Från vänster: Janet Edwards, MSB, Erica Storckenfelt, Jönköpings kommun, Anders Pålsson, Kristianstads kommun och Elin Alsterhag, Arvika kommun i samtal kring dialogdukens frågor.

Överst: Patrik Wiberg, Sjöfartsverket i dialog med Magnus Johansson, Karlstads Universitet. *Mitten*: MSB:s generaldirektör Helena Lindberg inledde dialogmötet. *Vänster*: Margaretha Wahlström inspirerade dialogmötet genom en film. *Höger*: Ylva Jonsson Strömberg, Röda Korset, presenterade inspirerande exempel på förebyggande insatser.

Foto: Åke Svensson, MSB

BILAGA 1: SAMMANSTÄLLNING AV DIALOGDUKARNA FRÅN DET ANDRA MÖTET

Summering av dialogdukar från Dialogmötet den 1 april 2014.

Förmiddag – Mot ett förbättrat ramverk

Fråga 2. Vilka typer av katastrofer och olyckor ska det nya ramverket omfatta? Välj ett alternativ.

- A: Bara naturolyckor/naturkatastrofer orsakade av naturhändelser.
- B: Naturkatastrofer utlösta av naturhändelser och tekniska olyckor/katastrofer till följd av naturhändelser (dominoeffekt).
- C: Naturkatastrofer som antingen utlöses av naturhändelser eller av tekniska olyckor/katastrofer.
- D: Alla typer av katastrofer och olyckor oavsett orsak.
- För Sverige passar alternativ D bäst utifrån sårbarhet, analysera risker, bygg upp kunskap och förmåga hos alla berörda. I internationella sammanhang är enkelhet viktigt för att nå framgång i förhandlingarna, dvs alternativ C. Se på möjligheten om dessa kan kombineras? Utökad regional/ global kompetens.
 - Alternativ C - Ramverket bör bli bredare. Stimulera och motivera en bredare samverkan. Lämplig nivå.
 - Alternativ D förordar de flesta men vi inser att detta kan vara opragmatiskt och blir mycket politiskt. Frågan är om man ska dokumentera ”omfatta katastrofer” fokus kan behöva vara utsatthet, sårbarhet och kapacitet.
 - Alternativ C förordar några för att säkerställa att någonting händer.
 - Alternativ B - eftersom det blir avgränsade kompetenser och aktörer. Prioritera förebyggande åtgärder. Nå ut till flera (privata aktörer, frivilliga organisationer m.fl.)Få in mer samhällsviktig verksamhet.
 - Alternativ A - i nästkommande ramverk, men se till att det inte uppstår stupröreffekter. På sikt bör övriga risker tas in utefter vad som är rimligt.
 - Alternativ B - Naturkatastrofer utlösta av naturhändelser och tekniska olyckor/katastrofer till följd av naturhändelser Avgränsning till naturolyckor bra avgränsning, att omfatta flera orsaker på denna nivå blir för brett. Konsekvenserna kan uppstå av både en naturhändelse eller genom teknisk infrastruktur (t.ex. dammbrott) så det är positivt att även de inkluderas.

Inte det sista alternativet – för brett.

Gruppen diskuterade främst alternativ B och C då man såg fördelar att bredda ramverket till tekniska olyckor och lutade mer åt alternativ C för att även kunna inkludera ev. bredare hot-skala – bortom naturhändelser. Detta skulle även resultera i ett större ansvar på verksamhetsansvariga i områden som idag kanske inte berörs direkt av HFA.

Fråga 3. Vilka övergripande mål behövs för _____?

- Stärkt lagstiftning och regelverk (två dukar).
- Stärk resiliensen (två dukar).
- Minska förluster och skador (en duk).
- Reducera de underliggande orsakerna till katastrofrisker (två dukar).

Föreslå övergripande mål för ett eller flera av de följande områdena (fyra områden per duk/alternativ, se nedan).

Stärkt lagstiftning och regelverk

HFA ska nationellt tryck men inte sätta tvingande regler. Länderna måste få välja sättet som man implementera HFA. Viktigt att HFA sätter mål och mätbara indikatorer. EKN:s rapporter om riskbilder i olika länder. Sverige bör driva att UNISDR får mer muskler att följa upp.

Olämpligt att välja bara ett mål. Behöver se på både nationell nivå och lokal nivå. Lokalt samordningens ansvar att sätta mål.

Stärk resiliensen

Risk och sårbarhetsanalyser på nationell, regional och lokal nivå. Bör utökas med förmågebedömning – kapaciteter

Riskmedvetenheten på alla nivåer i samhället och i skolan. Bör inkludera också förmågekunskaper. RSA, forskning och utveckling inom området och riskmedvetenheten: mycket kunskap och förmågor finns redan i samhället, både när det gäller forskning och vetenskap, beprövad erfarenhet i offentlig förvaltning och näringsliv och civilsamhället, samt lokal kunskap och erfarenheter hos lokalbefolkningarna. Denna bör tas tillvara/ samordnas/ identifieras/ mobiliseras utifrån.

Öka riskmedvetenheten på alla nivåer i samhället och i skolan
– Riskmedvetenhet ska vara hög.

Reducera de underliggande orsakerna till katastrofrisker

Föreslå ett övergripande mål för ett eller flera av de följande områdena:

A: Klimatanpassning.

B: Hållbar utveckling.

C: Riskhänsyn i samhällsplanering.

D: Skydd av miljön och gröna zoner.

- Tvågradersmålet är centralt för A och B.
- Bebyggelse på rätt plats och på rätt sätt (A, B, C).
- Se på livscykelerspektiv (helheten) för bebyggelse och verksamhet inom samhället B (A, C, D).
- Övergripande mål är 1) Att samhällsplanering långsiktigt tar hänsyn till naturrisker 2) Ta särskild hänsyn till skydd av samhällsviktig verksamhet i samhällsplanering.

Minska förluster och skador

1. Reducera förluster och skador till följd av katastrofer: Metod och underlag för kostnads-nyttaanalyser för åtgärder.
2. Databasinsamling om förluster och skador: öppenhet tillgänglighet och distribution, nationell koordinering av databaser (ex. NDB, Skreddatabas etc.)
3. Forskning om förluster och skador till följd av katastrofer: viktigt att många discipliner bidrar till forskningen.

Fråga 4. Vilka delmål behövs för det eller de övergripande målen som ni valde i fråga 3?

Stärkt lagstiftning och regelverk

Tydliggöra och utveckla befogenheter till länsstyrelser (eller motsvarande) i samordning med kommuner. Öka fokus på förebyggande och föreberedande aktiviteter.

Stärk resiliensen

Prioritera DRR-frågor i skolor och läroplaner.

Identifiera bra metoder att medvetengöra beslutsfattare och politiker om komplexa risker.

Identifiera bra metoder att få politiker och beslutfattare att ta långsiktigt ansvar hellre än kortsiktiga poäng.

Metoder att få privata intressenter att inse att det finns pengar att tjäna på riskreducering.

Reducera de underliggande orsakerna till katastrofrisker

Bryta ned riskmedvetenhet på olika sektorer och nivåer; nationell, regional och lokal nivå.

Tydlig svensk röst i klimatförhandlingarna. Nationell uppdaterad strategi för hållbar utveckling.

Internationell förståelse/enighet om 2 graders målet. Se över bygg och planlagen!

Klimatanpassningsplaner i varje kommun.

Ekonomiska incitament – för långsiktig förebyggande arbete så att det lönar sig att t.ex. bygga långsiktigt. Glöm inte återuppbyggnadsperspektivet, återställa snabbt och helst bättre.

Samhällsplanering – lär av historier! (strandnära bebyggelse)

Bättre internationellt utbyte! Forskning t.ex. och utveckling.

Delmål 1.1 kunskapsuppbyggande om risker i samhället t.ex. karteringar, kontinuitetsplanering.

1.1 Samverkan kring naturolyckor och nödvändig riskhänsyn (lokalt, regionallt, nationellt, internationellt).

1.2 Implementering av kunskapen i samhällsplanering.

1.3 Finansiering för att nå ovanstående mål mobiliseras.

2.1 Samhällsviktig verksamhet ska lyftas upp.

Minska förluster och skador

Delmål:

- Övergripande mål: Reducera förluster och skador till följd av katastrofer:
 - Delmål: Mer Kunskap om vilka skador och vad åtgärderna kostar. Tillgänglig information från försäkringsbranschen (ej affärssekretess). Gemensam värderingsmodell för olika sektorer och skadetyper.
- Övergripande mål: Databasinsamling om förluster och skador:
 - Delmål Naturolycksdatabas tillgänglig. Planeringsunderlag som är enhetlig och tillgängliga och gratis. Helhetsbild av tillgänglig information. Tillgänglig information som allmänheten förstår.
- Övergripande mål: Info i kommunikation om förluster o skador till följd av katastrofer.
 - Delmål: Tillgänglig information som allmänheten förstår.
- Övergripande mål: Forskning om förluster och skador till följd av katastrofer.
 - Delmål: MSB bör ge stora forskningsanslag.

Fråga 5. Vilka indikatorer behövs för det eller de delmål som ni valde i fråga 4?

Stärkt lagstiftning och regelverk

- Systematisk övningsverksamhet och noggrann utvärdering av övningar. Samtliga aktörer inblandade från nationell till lokal nivå. Utvärdera årligen ur risk- och sårbarhetsperspektiv. Involvera båda offentliga och privata resurser. Affärsmöjligheter finns!

Stärk resiliensen

- Att det finns med i läroplanen för grundskolan etc.
- Att övningar arrangeras där politiker deltar.
- Att antalet övningar ökar.
- Att frågan ingår som en del av upphandlingar.
- Deltagande vid övningar.
- Processinriktade indikatorer.
- Goda lärande exempel om hur man skapar resiliens dokumenteras och sprids.
- Ändamålsenlig lagstiftning.

Reducera de underliggande orsakerna till katastrofrisker

- Bocka av varje punkt.
- Livscykelanalys på byggnation och infrastrukturen på byggnation finns. Inte bara översvämningar, skyfall m.m.
- Klimatanpassningsplan i varje kommun.
- Tillgång till klimatdata, konsekvensanalyser, spridning av kunskap.
- En nationell plattform finns.
- Ett privat-offentlig nätverk finns.
- Det finns städer som deltar i UNISDR:s Making Cities Resilient-kampanj.
- Hänsyn till naturolyckor och medförda risker tas i alla plandokument.
- Olika aktörer ska ha budget för ovanstående arbete.
- Särskild hänsyn i planer till samhällsviktig verksamhet.

Minska förluster och skador

- Övergripande mål: Reducera förluster och skador till följd av katastrofer. Indikator - antal anslutna försäkringsbolag.
- Övergripande mål: Datainsamling om förluster och skador. Indikator - datakostnad för tillgänglig information.
- Övergripande mål information och kommunikation om förluster och skador till följd av katastrofer. Indikator - synliga märken på tidigare nivåer vid översvämningar. Att ha med de lokala naturolyckorna i läroplanen.
- Övergripande mål. Forskning om förluster och skador till följd av katastrofer. Indikator - antal beviljade ansökningar till forskningsutlysningar.

Fråga 6. Om du fick bestämma – Vilket sätt skulle vara det bästa för att samla in information om det nationella arbetet enligt HFA och rapportera till FN-ISDR?

- Den rapporteringsprincip vi har nu är tillräckligt.
- Risk och sårbarhetsanalyser i lokal nivå rapporteras uppåt.
- Självutvärdering. Också Peer Review som sätter politiskt tryck och ger effekt.
- Bättre dialog med försäkringsbranschen, statistik data som underlag, kostnads-nytta analyser, Co2 analyser i förebyggande syfte, t.ex. genomförd studie med ”SP”.
- Ökad jämförbarhet i de underlag som rapporteras in nationellt till UNISDR.
- Ökad fokus på måluppfyllelse, utifrån ett satt eller fortsatt snysl mål – kvalitetssäkring i likhet med annan ”grp” processinriktad mål för att underlätta för uppföljning, genom tydliga mål.
- Bredda fängster från fler aktörer, idag tonvikt på offentliga aktörer inkl. bjuda in privata aktörer i större utsträckning.
- LGSAT är för omfattande.
- Det är viktigt att få med privata sektorn.
- Fokusera på samhällsviktiga verksamheter.
- MSB sekretariat tar större ansvar och besöker/ samlar berörda myndigheter. Samlar intressenter från olika sektorer och går genom enskilda avsnitt i rapporten.

Hur ofta tycker du att vi bör rapportera på nationell respektive lokal nivå?

- Två gånger per år är tillräckligt.
- Nästa DRR-ramverk bör fastställas för åtminstone 20 år. 25 år är en generation.
- (GAR) vart annat år
- Självutvärdering vart andra år (ungefär) och Peer Review vart femte år (ungefär). Bord 5. Bättre dialog med försäkringsbranschen, statistik/data som underlag (kostnads-nytta analyser, co2 analyser i förebyggande syfte, ex genomförd studie med SP. Ökad jämförbarhet i de underlag som rapporteras in nationellt till UNISDR.
- Ökad fokus på måluppfyllelse, utifrån ett satt/fastställt antal mål-kvalitetssäkrings genom tydliga mål. Kvalitetssäkring i likhet med annan grupp processinriktade mål för att underlätta för uppföljning.
- Nationell nivå bör följa globala plattformens intervall under förutsättning att vårt ovanstående förslag genomförs, annars längre intervall.

Eftermiddag – Utmaningar och behov i Sverige

Fråga 1: Hur skulle du beskriva en svensk vision, från nationell till lokal nivå, för katastrofriskreducering?

- Starka individer ger starkt samhälle (vända på perspektivet, bygg på individen/lokalsamhället).
- Ökad samverkan mellan näringsliv och myndigheter.
- Inga människor ska behöva dö i naturolyckor + alla andra värden (infrastruktur, rättssäkerhet).
- Bättre lokal förankring.
- Skapa engagemang hos privatpersoner.
- Ansvar?
- Länsstyrelsen kan ha ett stort ansvar och kan verka bättre för att förankra lokalt.
- Kunskapsbaserat.
- Läroplan – integrera.
- Samverkan.
- Ökad resiliens på alla nivåer, som inkluderar det politiska ledarskapet, lokalt engagemang – och från den enskilda individen.
- Ökad medvetenhet om förekomsten av naturhändelser.
- Ökad medvetenhet om risker och sårbarheter.
- Bygga resiliens i samhällsstrukturer.
- Skapa resiliens i samhället genom en ständig process och samverkan inom katastrofriskreducering.

Fråga 2: Vilka är Sveriges största utmaningar för framtiden när det gäller arbetet med katastrofriskreducering?

- Personligt engagemang.
- Samordning näringsliv + offentlig sektor, branschorganisationer.
- Bredda dialogen, involvera fler aktörer, ex Röda Korset.
- Privat – offentlig samverkan.
- Öka riskmedvetenheten.
- Ekonomi- hur får vi råd?
- Ny syn på tillväxt.
- Upphandlingsproblematik.
- Integrering av privata aktörer – ansvarsutkrävning, affärsmöjligheter.
- Det behövs ett starkt ledarskap på alla nivåer.
- Brist på gemensam svensk politik, det saknas politikområde.
- Uthållighet i åtaganden.

- Långsiktighet.
- Hållbar samhällsutveckling.
- Ökade samhällsnyttor.
- Prioritera klimatanpassning.
- Öka medvetenheten om samhällets sårbarhet.
- Hitta incitament för att minska sårbarhet och tänka långsiktigt.
- Finansiering av konkreta åtgärder.
- Otydligt ansvar för effekter och hantering.
- Privat och offentlig samverkan: hur kan vi dela data, ha gemensamma projekt och skapa en bra plattform för samverkan?
- Den enskildes ansvar.
- Riskhänsyn i samhällsplaneringen.
- Se möjligheterna/fördelarna med klimatanpassning, katastrofriskreducering m m och använda åtgärder som görs där till att driva frågor om hållbar stadsutveckling.

Fråga 3: Vilka är de tre viktigaste stegen som vi i Sverige kan ta för att förbättra katastrofriskreduceringsarbetet?

- Få in det i skolarbetet, lära barnen och lära vuxna via barnen.
- Öva allmänheten, arbetsplatser så att man lära sig vad som händer och vad man gör.
- Sammanhållen politisk styrning.
- Breddad dialog, hitta former för det.
- Ekonomisk och lagmässig styrning (frivilligheten har sitt pris).
- Mer tvärsektorielt arbete – hängrännor! På alla nivåer.
- Obligatorisk – bindande regelverk el liknande för samverkan.
- Öppna upp för privata aktörer och civila samhället att delta i arbetet – även forskarvärlden.
- Uppmuntra frivilliga initiativ och identifiera affärsmässiga incitament och möjligheter till CSR.
- Höj kunskapen hos allmänheten om risker och riskförebyggande arbete inkl integrera i utbildning (leder också till ökad press att vidta åtgärder).
- Få upp DRR på den politiska agendan.
- Ansvarstagande från privata aktörer, ansvarsutkrävande gentemot privata aktörer.
- Tillse att det finns mer resurser (behovsbaserat).
- Informera i skolan och vidare ut i samhället.
- Förtydliga ansvaret för den enskilda människan upp till nationell nivå.

- Hitta finansieringsmöjligheter och omfördelning från andra områden.
- Utveckla nätverk för privat och offentlig samverkan, både på nationell, regional och lokal nivå.
- Medvetandegöra individens, enskildes ansvar inom katastrofriskreducering.
- Samhällets behov är i fokus för katastrofriskreduceringsarbetet. Det måste få genomslag i hela processen i samhället (och i politiken!!).

Fråga 4: Vilka behov av samverkan och samarbete ser du/ni för Sveriges arbete med katastrofriskreducering?

- Skolan – men vem utbildar? MSB, Civilförsvaret, Räddningstjänst, ordinarie lärare?
- Näringsliv.
- Läns- eller kommunala muséer.
- Knyt ihop klimatanpassning och riskhantering.
- Privat/offentlig samverkan, vatten (dricksvatten berör många områden och aktörer) lokalt/globalt, hur korsa dessa?
- Inkludera sociala/ekonomisk sårbarhet.
- Se fråga 3!
- Lärande genom internationellt samarbete.
- Kunskapsflöden forskning – myndigheter – sociala org - företag.
- Privat – offentlig samverkan, inte minst samhällsviktiga verksamheter.
- Inkludera eller ”knyt till sig” ytterligare aktörer i t ex Nationell plattform som exempelvis branschorganisationer (näringslivet), civilsamhällets organisationer samt forskarvärlden.
- Behov av ökad samverkan på central/regional/lokal nivå/ privat offentlig samverkan.
- Skapa ökad kraft i samarbetet genom att:
- Öka incitament för samverkan genom att:
- Bättre koppling mellan mandat och kapacitet.
- Se fråga 3.
- OBS – aktörer som hanterar samhällsviktig verksamhet, samverkan myndighet-privata.
- Fokusera på förebyggande verksamhet.

Fråga 5: Vilket stöd behövs för det katastrofriskreducerande arbetet?

- Folkutbildning – Läroplanen.
- Involvera näringslivet, branschorganisationer.
- Kunskap- utb material, kunskapsmaterial.
- Lagstiftning.

- Finansiering av åtgärder – både olyckor och anpassning till klimat på lång sikt.
- Forskning och utveckling.
- Innovationer.
- Tillgänglig data.
- Forskning.
- Benchmarking (länder t ex).
- Finansiering.
- Ekonomiska resurser.
- Politiskt engagemang och ansvar.
- Civilsamhällets kunskap och engagemang.
- Stöd till organisatorisk samverkan.
- Större muskler till samordningsorgan.
- Stöd till forskning som integrerar befintlig kunskap.
- Tydliggör ansvarsfördelning bland alla intressenter vad gäller katastrofriskreducerande arbetet, alla samhällsfunktioner ska behållas.
- Tvärsektoriell träning och övningar.
- Öka kompetensen.
- Öka resurser (finansiering).
- Alla myndigheter i nationella plattformen ska få ett regeringsuppdrag att driva och stödja andra aktörer i sitt katastrofriskreducerande arbete.

Fråga 6: Övriga kommentarer.

- Engagera frivilligorganisationerna.
- Uppmärksamma historiska händelser bättre, kommunicera dem bättre.
- Saknar nationell, samlad statistik om naturolyckor.
- Kvantifiera värden som ska skyddas mot kostnader för åtgärder.
- Beräkningsmodell för naturkatastrofer, definiera vilka kostnader som ska tas med.
- Från ord till handling – nu!
- Hur få med nästa generation? ”Släppa in” nya nätverk?
- Blir lätt fokus på teknik/ek förluster, sällan skador på kulturarv och sociala effekter, utsatta grupper.
- Kan inte behöva av att ändra på HFA för mycket.....
- Prioritet 4 behöver förtydligas.
- Se till att HFA2 kopplar till utvecklingsagendan och de nya millenniemålen och vice versa!

- Låt arbetet drivas av problemformuleringar i verkligheten snarare än att låta målformuleringar och indikatorer styra processerna!
- Se till att ramverket kan användas av lokala aktörer (inkl gräsrotsorganisationer) för att sätta press på och utkräva ansvar av beslutsfattare att arbeta med DRR långsiktigt och hållbart!
- Det räcker inte med att involvera "lokalsamhället" utan man måste se att alla grupper i detta är involverade, inklusive de mest sårbara.
- Vilket departement ska det samlade ansvaret?
- Tydlig etablerad internationell samverkan över nationsgränser.
- Riktlinjer för bl.a. samhällsplanering, markanvändning etc för riskreducering (skyddsnivåer, översvämning, skogsavverkning där rasrisker finns).
- Lyfta fram bra exempel på riskreducerande arbete.

BILAGA 2: DIALOGDUKAR FRÅN DE BÅDA DIALOGERNA

4. Vilka delmål behövs för det eller de övergripande mål som ni formulerade i fråga 3?

3. Vilka övergripande mål behövs för stärkt lagstiftning och regelverk? Förseä övergripande mål för ett eller flera av de följande områdena:

- Nationell styrning (lagstiftning och ansvar).
- Lokal styrning (lagstiftning och ansvar).
- Utveckling av katastrofriskreducerande policy.
- Införande av katastrofriskreducerande policy på nationell och lokal nivå.

5. Vilka indikatorer behövs för det eller de delmål som ni formulerade i fråga 4?

MOT ETT FÖRBÄTTRAT RAMVERK
PRIORITERADE OMÅRDEN FÖR ARBETET 2005-2015

1. Stärkt lagstiftning för prioritet
2. Stärkt lokal styrning för prioritet
3. Stärkt övervakning och utvärdering
4. Stärkt utbildning och kompetens
5. Stärkt samarbete och samordning
6. Stärkt beredskap och reaktionsförmåga
7. Stärkt forskning och utveckling

FÖRSLAGDA TEMAN FÖR MÅLTÄMNER I ETT FÖRBÄTTRAT RAMVERK 2015-30

- Stärkt lagstiftning och ansvar
- Stärkt lokal styrning och ansvar
- Stärkt övervakning och utvärdering
- Stärkt utbildning och kompetens
- Stärkt samarbete och samordning
- Stärkt beredskap och reaktionsförmåga
- Stärkt forskning och utveckling

2. Vilka typer av katastrofer och olyckor ska det nya ramverket omfatta? Välj ett alternativ.

A Bara naturolyckor/naturkatastrofer orsakade av naturhändelser.

B Naturkatastrofer utlösta av naturhändelser och tekniska olyckor/katastrofer till följd av naturhändelser.

C Naturkatastrofer som antingen utlöses av naturhändelser eller av tekniska olyckor/katastrofer.

D Alla typer av katastrofer och olyckor oavsett orsak.

Motivera svaret:

6. Om du fick bestämma – Vilket sätt skulle vara det bästa för att samla in information om det nationella arbetet enligt HFA och rapportera till FN-ISDR?

1. Presentera er kort för varandra, namn, titel/arbetsuppgift, organisation, erfarenhet av HFA och katastrofriskreducerande arbete.

3. Vilka övergripande mål behövs för att stärka resiliensen? Förslå övergripande mål för ett eller flera av de följande områdena:

- Risk- och sårbarhetsanalyser på nationell, regional och lokal nivå.
- Forskning och utveckling inom området.
- Riskmedvetenheten på alla nivåer i samhället och i skolan.
- Resiliensen mot katastrofer.

2. Vilka typer av katastrofer och olyckor ska det nya ramverket omfatta? Välj ett alternativ.

- A Bara naturolyckor/naturkatastrofer orsakade av naturhändelser.
- B Naturkatastrofer utlösta av naturhändelser och tekniska olyckor/katastrofer till följd av naturhändelser.
- C Naturkatastrofer som antingen utlöses av naturhändelser eller av tekniska olyckor/katastrofer.
- D Alla typer av katastrofer och olyckor oavsett orsak.

Motivera svaret:

MOT ETT FÖRBÄTTRAT RAMVERK

PRIORITERADE OMRÅDEN FÖR ARBETET 2015-2015

1. Säkerställa att det är arbetet är prioriterat
2. Säkerställa att arbetet medför minsta möjliga störning för verksamhet och beaktar miljö.
3. Identifiera, värdera, övervakna och utvärdera risker.
4. Utvärdera och prioritera riskerna och identifiera åtgärder för att minska riskerna.
5. Redovisa och rapportera riskerna till de ansvariga, såväl som till allmänheten.

Styrka beredskap för reaktioner och återkoppling på justerade

FÖRESLAGEN TEMA FÖR RAPPORTER ETT FÖRBÄTTRAT RAMVERK 2016-XX

- Starkt ingripande och tydligt
- Med tydliga åtgärder och tydliga konsekvenser
- Med tydliga åtgärder och tydliga konsekvenser
- Med tydliga åtgärder och tydliga konsekvenser

4. Vilka delmål behövs för det eller de övergripande mål som ni formulerade i fråga 3?

5. Vilka indikatorer behövs för det eller de delmål som ni formulerade i fråga 4?

1. Presentera er kort för varandra, namn, titel/arbetsuppgift, organisation, erfarenhet av HFA och katastrofriskreducerande arbete.

6. Om du fick bestämma – Vilket sätt skulle vara det bästa för att samla in information om det nationella arbetet enligt HFA och rapportera till FN-ISDR?

Hur ofta tycker du att vi bör rapportera på nationell respektive lokal nivå?

3. Vilka övergripande mål behövs för att Reducera de underliggande orsakerna till katastrofrisker?
Föreslå övergripande mål för ett eller flera av de följande områdena:

- Klimatanpassning.
- Hållbar utveckling.
- Riskhänry i samhällsplaneringen.
- Skydd av miljö och gröna zoner.

MOT ETT FÖRBÄTTRAT RAMVERK

PRIORITERADE OMRÅDEN FÖR ARBETET 2005-2015

1. Säkerställa att det är möjligt att prioritera
2. Säkerställa att arbetet med ett reducerat antal naturkatastrofer är utvärderat och löst på ett effektivt sätt
3. Identifiera, värdera, utvärdera och utvärdera risker
4. Reducera riskerna för katastrofer och olyckor
5. Reducera riskerna för katastrofer och olyckor
6. Reducera riskerna för katastrofer och olyckor
7. Reducera riskerna för katastrofer och olyckor
8. Reducera riskerna för katastrofer och olyckor
9. Reducera riskerna för katastrofer och olyckor
10. Reducera riskerna för katastrofer och olyckor

FÖRESLAGNA RIMAR FÖR RAPPORTER ETT FÖRBÄTTRAT RAMVERK 2016-XX

- Stärkt legitimitet och engagemang
- Mer tydliga roller och ansvar
- Mer tydliga roller och ansvar
- Mer tydliga roller och ansvar
- Mer tydliga roller och ansvar

2. Vilka typer av katastrofer och olyckor ska det nya ramverket omfatta? Välj ett alternativ.

A Bara naturolyckor/naturkatastrofer orsakade av naturhändelser.

B Naturkatastrofer utlösta av naturhändelser och tekniska olyckor/katastrofer till följd av naturhändelser.

C Naturkatastrofer som antingen utlöses av naturhändelser eller av tekniska olyckor/katastrofer.

D Alla typer av katastrofer och olyckor oavsett orsak.

Motivera svaret:

4. Vilka delmål behövs för det eller de övergripande mål som ni formulerade i fråga 3?

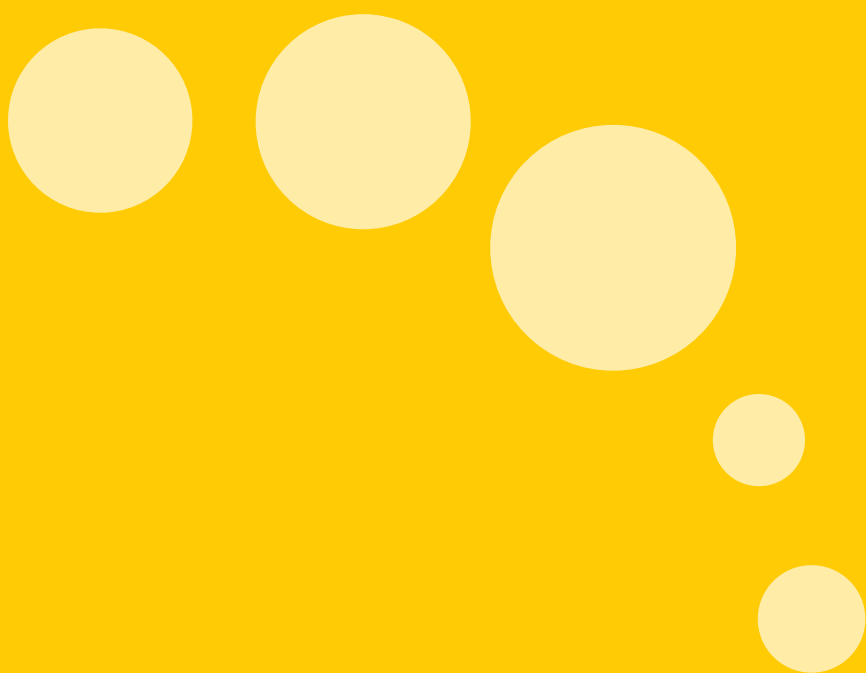
5. Vilka indikatorer behövs för det eller de delmål som ni formulerade i fråga 4?

1. Presentera er kort för varandra, namn, titel/arbetsuppgift, organisation, erfarenhet av HFA och katastrofriskreducerande arbete.

6. Om du fick bestämma – Vilket sätt skulle vara det bästa för att samla in information om det nationella arbetet enligt HFA och rapportera till FN-ISDR?

Hur ofta tycker du att vi bör rapportera på nationell respektive lokal nivå?

BILAGA 3: RAPPORTEN FRÅN DIALOGMÖTET I NOVEMBER 2012

Swedish Civil
Contingencies
Agency

1 (23)

Our date
12 February 2013

Registration No
2012-3916

Your date

Your reference

Janet Edwards
Risk and Vulnerability Reduction Department
Natural Hazards and Critical Infrastructure Protection
+46 10 240 5108
janet.edwards@msb.se

Paola Albrito
Head Regional Office for Europe
United Nations International Strategy for Disaster
Reduction UNISDR
UN House, 14 Rue Montoyer
1000, Brussels, Belgium

cc: Helena Molin Valdes, UNISDR, Geneva
Stefanie Dannermann, UNISDR, Europe

Summary of the Swedish National Post HFA Consultation

Foreword

Sweden's Post HFA 2015 national consultation was held on the 14th of November 2012 in Stockholm. About 40 people from different sectors in society attended including representatives from the Swedish Government, authorities in the Swedish National Platform for Disaster Risk Reduction, municipalities, the private sector, NGO's and researchers. The meeting was chaired by Helena Molin Valdes,, Deputy Director General of the UNISDR and Nils Svartz, Deputy Director of the MSB.

The dialogue meeting was highly appreciated by the participants because of the high level speakers, the way the information was presented and for the method used that allowed everyone to give his/her opinions. For the first time since the building of the Swedish National Platform, the entire spectrum of the actors involved in Sweden's efforts to prevent and mitigate adverse impacts of natural events were assembled to identify future challenges.

This report, whose purpose is to summarize the result of the Post HFA consultation, is part of Sweden's contribution to the UNISDR's process for gathering viewpoints for a new or improved declaration and framework. It will complement and build on the current Hyogo Declaration and the Hyogo Framework for Action which expires in 2015. We aim to continue to contribute to the process and I thank everyone who attended the meeting for their valuable contributions.

We wish to especially thank Helena Molin Valdés who dedicated time and commitment to lead us during this important meeting. Also our appreciation is extended to Paola Abrito and Stefanie Dannermann, UNISDR-Europe who supported Sweden with background materials that served as a structure for preparing the meeting. We value the close cooperation between the MSB and UNISDR for our national and international DRR work. We hope that it will continue to develop as Sweden, together with other countries, proposes a useful framework that can be well anchored in our daily work and with a view towards the future.

Mette Lindahl Olsson
Sweden's HFA Contact Point and
Head, Natural Hazards and Critical Infrastructure Section

Table of Contents

Introduction.....	5
Structure of the Meeting.....	6
Purpose.....	6
Method.....	6
Result.....	7
What has functioned well?.....	7
How can we work more effectively?.....	7
What resources do we use for DRR and what more do we need?.....	8
What is needed in the future to meet the challenges of disaster risk reduction?.....	8
What to bring to the next framework for disaster risk reduction.....	9
Appendix 1 Summary of all the comments.....	10
Part 1 DRR at the national Level.....	10
1.1 What are the three most important success factors of Sweden's efforts to deal with natural disasters, with the support of HFA?.....	10
1.2 Why are the above considered success factors?.....	12
1.3 How should we encourage more long-term investments disaster risk reduction measures in the public and private sector?.....	13
1.4 What is missing in the present HFA?.....	15
1.5 Name three things that absolutely must be included in the Post HFA framework.....	16
Part 2 DRR at the local level.....	17
2.1 How do we integrate DRR today at work at the local level.....	17
2.2 What success we have had with disaster risk reduction at the local level?.....	18
2.3 How do you finance investments in disaster risk reduction measures in Sweden / in your municipality etc. today?.....	19
2.4 What have been the three main challenges for Sweden in implementing the five current HFA principles?.....	20
2.5 How has research and technical development contributed to the urban planning process at the local level?.....	21
2.6 What knowledge do we need to acquire for the future?.....	22

Introduction

In 2012 UNISDR (International Strategy for Disaster Reduction) asked nations to reflect on how useful the Hyogo Framework for Action 2005-2015: Building the Resilience of Nations and Communities to Disaster has been. What has functioned well? What has NOT functioned well? How can we work more efficiently? What resources do we use for DRR and what more do we need? Finally the UNISDR would like concrete suggestions for what is needed in the future to meet the challenges of disaster risk reduction?

In order to find the answers to these questions and some of our own, the Swedish Civil Contingency Agency (MSB) in collaboration with the UNISDR, invited stakeholders to a day of dialogue to capture the Swedish views and needs for a new framework to follow the Hyogo Declaration and the Hyogo Framework for Action.

Sweden's meeting Post HFA was held on 14 November 2012 in Stockholm. Some 40 representatives from five ministries in the Swedish Government, authorities in the national platform, municipalities, industry organization Swedish Insurance, Swedish Red Cross, research, and a few students attended the meeting. The meeting was chaired by Helena Molin Valdes, Deputy Director General at the UN ISDR and Nils Svartz, Deputy Director of the MSB.

Speakers where selected to introduce the morning and afternoon topics. Bengt Rydell from the Swedish Geotechnical Institute, a representative from the Swedish National Platform, shared information about the investigation and assessment of landslide risk along the Göta River. Lena Malm, Lord Mayor of Gothenburg City, the fourth Making Cities Resilient city in Sweden, spoke of the ongoing work with DRR. She also discussed how the results can significantly improve safety and security in society. In addition Lena Malm touched on how individuals who are caught in the midst of a disaster can gain lifetime experience on how to take correct precautions and react to avoid danger. The majority of the meeting revolved around the table discussions.

This report summarizes the results of the dialogue meeting and provides an attachment with the complete list of comments for the 11 questions that were posed to the participants. The Secretariat for the Swedish National Platform for Disaster Risk Reduction, decided on the issues that were most important to address regarding the HFA at the national level and the local level.

The input was obtain through a particular method described below whereby the participants themselves decided what would be recorded and presented in the summary. The 11 questions and the associated answers that were written on the dialogue canvases are presented in Appendix 1.

Structure of the Meeting

Purpose

The purpose of the Swedish Post HFA consultation meeting was to hear and record how the Swedish actors address particular questions related to the current and future international framework for disaster risk reduction. The meeting was also intended to provide information about the work of various Swedish stakeholders and inspire all to continue to reduce the risk of natural disasters.

Method

The morning block focused on national efforts. The afternoon session focused on local work and financing of DRR. Both blocks were followed by a discussion began with a couple of inspiring presentations. During the day the participants discussed a number of issues related to the current HFA and how it is implemented in Sweden.

The secretariat for the Swedish National Platform for DRR discussed and decided upon six questions that would be asked in the morning session (HFA at the national level) and which six for the afternoon session (HFA at the local level). Large canvas sheets with six questions on each canvas were printed prior to the meeting. One of these sheets was placed on each of the tables in the room. Six participants were seated at each dialogue table with pre-determined place setting in order to create a mix of the sectors represented.

The canvas worksheets were printed in such a way that each of the six participants at a table could see only one of the questions, the one right in front of him/her. This person read his or her question and assured that all people at the table commented on it. He /she wrote on the canvas underneath the question, all of the major points that were mentioned. Then the speaker next to him/her in a clockwise direction did the same thing with question number 2. For the afternoon session the next canvas that showed questions addressing the local level issues and research, was placed on each of the tables. There were 6 groups or tables in the morning session and 5 groups in the afternoon session.

Underlying conditions in Sweden

Before the HFA was adopted, Sweden already had a strong tradition of collaboration and trust between different actors and levels of society for disaster management. In Sweden there is a well-established bottom-up approach and legal mandates that give the primary responsibility for disaster risk reduction, to the local authorities in the geographic area that is affected.

Sweden also has in place well-developed legislation that covers the fields of urban planning, risk and vulnerability analyses, risk mitigation, preparedness, response to emergencies and lessons learned from past events.

Also the fact that Sweden is a developed country with a well-functioning democracy and economy, relatively good economic and social equality, high-

technological industries, and prominent universities combined with a relatively low number and severity of disasters, are factors that account for the good capabilities in disaster risk reduction.

Result

Here are the major points that were brought up during the speeches and discussions. The thoughts about DRR reflect the work at the national level and the local level.

What has functioned well?

A key success factor for Sweden's success with disaster risk reduction has been that the government has taken responsibility for the Hyogo Declaration and Framework HFA and identified MSB (The Swedish Civil Contingencies Agency) as the national focal point and responsible for the national platform. The clear mandate to MSB has enabled a strong and well-functioning national platform which has developed cooperation between authorities and organisations at the national level. MSB has the primary responsibility for DRR nationally and internationally and can, therefore, act as a strong national hub for these issues.

Another important factor has been that the HFA provided a common language for collaboration and exchange on issues of disaster risk reduction. This has led to increased international exchanges from the national level down to the local level through such campaign Making Cities Resilient.

The HFA is a tool for mobilizing all sectors of society. HFA elevated the status of DRR work and has put some pressure on the authorities to act.

The coordination of the work between the HFA and the European Union directives and programs continues to be stronger, making it easier for the countries to see parallels. It allows the work done for one purpose to be relevant for the other. Continuing and building on these synergies is important.

How can we work more effectively?

The new framework could be made more effective by adding clear indicators that show or measure advancement in various aspects of DRR. Cost-benefit analyzes for DRR measures could be useful.

Best practices on how to work with HFA locally should be available and publicized. A bank of experiences should be developed that can be shared. There should be better adaptation of the framework from the national to the local level. Some progress has been made with the introduction of the UNISDR worldwide Making Cities Resilient Campaign. In Sweden this campaign is driven and supported by the national platform. It is an important tool that can be used to increase interest in prevention. It is applicable for any size city and the participants can determine what part of their DRR work they will focus on during the campaign. The campaign is an important window not only for the participating cities, but for all Swedish stakeholders working with DRR. We all have much to learn from other cities and other countries.

On all levels the new framework should continue to stimulate not only national cooperation but also international engagement and partnerships.

The HFA calls for the participation of all sectors. In Sweden, there is a need to broaden participation in DRR work, to include non-governmental organizations such as the Red Cross and others, private companies and various academic institutions and research centers. Although they are working with DRR in many ways, there is no assessment of what and how work in these sectors is being conducted. More synergies should be created between the different sectors.

What resources do we use for DRR and what more do we need?

Sweden has come quite far in integration of DRR at the local level, primarily through legislation, regulations, plans, and through the process of writing and updating risk and vulnerability analyzes. These risk and vulnerability analyses can be the bases for seeking national financing of risk mitigation actions. Two examples are the following. Karlstad Municipality has a plan to deal with flooding and Kristianstad Municipality has worked successfully for a long time with embankments and other structures to protect the city.

Many at the dialogue meeting brought up the trade-offs between public and private investments and action, and between national and local responsibilities. Investments are made in various DRR related activities. From the local level, however, there is a great need for national financial support for the efforts needed to tackle climate change adaptation.

Several funding sources were cited including but not limited to the following: contributions/subsidies from the national government (MSB and other agencies), legislative appropriations, MSB's allocation for prevention of natural disasters, municipal funds, city taxes and water and sewage charges, EU funded research and development projects, private research foundations, individual property owners, industry, tariffs, and co-financing schemes.

What is needed in the future to meet the challenges of disaster risk reduction?

The Swedish Post HFA consultation ascertained that national platforms must be an ingredient required in the new framework for DRR. The national platform has been a valuable instrument for Sweden's work with HFA. It has led to better cooperation and coordination, and created favorable conditions for Sweden to live up to the Declaration and Framework. Sweden's platform will continue to evolve and is now taking a clear step forward with a new plan and participation by two new agencies.

In Sweden, the debate on DRR and the link to climate adaptation has been brisk in recent years. The result calls for a better and clearer integration of climate change adaptation and DRR in the new framework.

There is a need for more good examples of activities and processes about how to work with the framework at different levels. Many also see it as important that the new instrument continues to be a framework and does not develop into too much detail and governing.

Another area highlighted is the importance of being able to show that DRR efforts are worthwhile, such as indicators and cost-benefit analyzes. Several stakeholders call for a broader approach to DRR. The challenge of better integrating national and international DRR work has been identified.

Other challenges for Sweden relate to the private sector's commitment and efforts to build resilience of the critical infrastructure to disruption from natural disasters. Much of the vital societal functions are now being operated by private companies. As it is now the private sector's work with DRR is not discussed or recognized as part of the work of the Swedish National Platform. How the platform will interface with the research community and the various voluntary organizations are also key challenges. In several cases, the participants called for a clearer national leadership, political will and better national co-ordination.

What to bring to the next framework for disaster risk reduction

There was consensus among the stakeholders that the existing national platforms must continue in the new framework.

Many also see it as important that the framework continues to be a framework and does not develop into too much detail and governance. Good governance for DRR is a responsibility of each nation and it is the individual countries that need to decide on and implement the appropriate legislation that will build resilience to disasters.

The stakeholders also identified the need to include clear indicators in the new framework. These are useful to determine how effective the DRR work is and also allows for comparisons between countries.

Sweden has participated in and favours the method called Peer Review which is another means to assess progress made in the implementation of the HFA.

There should be better adaptation of the framework from the national to the local level. There is also a need for more good examples about how to work with the framework.

Procedures for facilitation of exchanges of experiences should be developed that would enable states/platforms to easier find partners with similar problems to discuss solutions.

In Sweden, the debate on DRR and the link to climate adaptation has been lively in recent years. The dialogue meeting called for a better and clearer integration of climate change adaptation and DRR in the new framework.

One issue that also was addressed related to how research and technology contributed to the local DRR work. The stakeholders agreed unanimous that this had a significant impact on the local work. There is still work to do in terms of applying research results at the local level.

The national dialogue session ended with a question about the skills needed for the future. There is a need for more precise decision making, more interdisciplinary studies and more social science research that focus on DDR issues.

Appendix 1 Summary of all the comments

Part 1 DRR at the national level

The first question that the participants were asked was to present their business card to one another with name, title or task, organization, and describe their experience working as HFA and / or disaster risk reduction work.

1.1 What are the three most important success factors of Sweden's efforts to deal with natural disasters, with the support of HFA?

- Clear legislative mandates facilitate good interaction within the national platform.
- Increased information and dialogue has resulted in increased awareness, knowledge and interest in the area on all levels, nationally, regionally and locally.
- Increased international knowledge sharing and learning from each other, such as Making Resilient Cities UNISDR campaign.
- Good that the HFA exists. With so many stakeholders it takes time before they know about it and use it.
- We work with many actors.
- Subsidy for flood mitigation measures in cities like Kristianstad have been sought and used.
- At the local level, they do not think about the action plan HFA. Nevertheless, Sweden has been active with DRR before the HFA existed.
- Hyogo Framework for Action has affected government offices since it puts pressure on the national authorities and local governments to act. The contributions from the national government to the local level began after

the landslide in Tuve. MSB support to municipalities that wish to take mitigation actions was 25 million, then rose to 60 million but then in 2013 and is back to the basic level. The fluctuating sum is a problem in itself because important mitigation work can be undertaken without adequate financing.

- We do not see the connection with HFA. Strong national emergencies have been triggered and handled without a HFA. HFA does not have the same clear mandate as the Kyoto Protocol.
- We have not yet seen any impact of the HFA locally.
- National Platform's seminars about Swedish laws were good and helped to increase knowledge about the legal mandates.
- Sweden is in the forefront of HFA because of existing DRR activities.
- Focus on a few cities with different problems.
- Politicians are involved in and support DRR.
- Broad cooperation between authorities and municipalities including SKL, the Swedish Association of Local Authorities and Regions.
- National commitment at government level.
- Networking between agencies.
- Common "language".
- Coupling nationally – internationally.
- Sweden's Responsibility Principle which states that whatever authority is ordinarily responsible for a sector or geographical area, is also responsible during a crisis. (Ex, 5 §, Emergency Management and Heightened Alert Ordinance (KBF), government authorities shall be able to handle a crisis within its area of responsibility, and to coordinate and help others.)
- Strong instrument in a bottom-up perspective.
- Sweden's NNH - new elevation data.
- Multi-stakeholder - participation / process.
- National Platform for Disaster Risk Reduction.
- National laws such as the Planning and Building Act.
- Data from Swedish Meteorological and Hydrological Institute.
- Geographic data that can be used for disaster management (all phases in the cycle).
- The legally required risk and vulnerability analysis is a success factor.

- Well developed technology.
- Good use of resources, human, material, financial, research.
- Good portal of the National Platform.
- MSB cooperates well with local.
- The interaction between hierarchical levels.
- Collaboration between departments could be better.
- The platform promotes collaboration between agencies.
- There is a Swedish tradition of collaboration and trust.
- The establishment of the crisis management office in the Cabinet Office.

1.2 Why are the above considered success factors?

- Clear guidance for actors to prioritize collaboration and knowledge sharing.
- There is information at the operational level, that is, the local governments.
- There are DRR policy makers at the national government level.
- Natural disasters do not happen very often in Sweden; therefore, it is important to learn from not only our disasters, but those that occur in other countries. Moreover, disasters in other countries have affected larger populations. We can understand the consequences and be better prepared for natural hazards with negative consequences.
- National platforms are a success factor because DRR information is disseminated and discussed.
- Sweden is far ahead with DRR regardless of HFA.
- Nevertheless, Sweden is not at the forefront of everything in DRR, but we can benchmark the successes of other countries.
- Good legislation strengthens HFA.
- We need to show more clearly the benefits of HFA and include more actors by marketing HFA.
- HFA promotes both national and local commitment.
- There is a universal steering mechanism in the country that is based on cooperation between national agencies.
- The individual's acceptance of social responsibility contributes to the success of HFA.

- Relative societal vulnerability increases the opportunity to address the issues.
- Time and resources within the country benefit implementation of the HFA.
- A democratic society where we allow different views to be heard.
- There is trust for information that comes from the government.
- Data provides a basis for knowing what is happening.
- Legislation provides opportunities to act (such as the requirement to complete a risk analysis).
- Coordination of the intent of laws when they appear to be in conflict.
- The Swedish National Platform provides good materials, innovation, a good portal and is a great way to promote cooperation.
- The Making Cities Resilient campaign is good for communities and a good way to reach out to the local level.
- HFA elevated the status of DRR, work and put some pressure on the authorities to act.

1.3 How should we encourage more long-term investments disaster risk reduction measures in the public and private sector?

- Show clearly the consequences including the cost of disasters (cost / benefit analysis).
- Clear and generally accepted long-term scenarios for the particular natural events with negative consequences.
- Cost models that compare the costs based on how beneficial they are.
- Show the cost-benefit ratios of actions.
- The Government should review the grant process for municipalities that want to do mitigation measures. More support for municipalities is needed.
- It is a balancing act. The municipality must take responsibility and the national level must assist them.
- Find common interests so that both the national government and the municipality will increase their funding.
- Synergies between needs and resources are needed. Increase collaboration between stakeholders around specific DRR measures. All actors do their part.

- Safe and secure city - private sector can get involved and it can mean a profit.
- Contracts can be directed to the private sector and make specific demands.
- We have built without taking into account the risks and now we have to work together on improvements.
- Improved policies on DRR.
- Coordinate DRR work. Spread the information on what is already being done in order to stimulate new ideas.
- Profile how much a catastrophic can cost and compare this sum to what prevention costs.
- Event-related. Decision makers feel the need to act. Produce reliable information for a decision-maker when he/she needs to justify his choice of action.
- Working together for common solutions / plans / investment.
- The power of good examples that provides solutions to many problems simultaneously, especially if they are cost beneficial.
- Involve private sector, for example, insurance companies and banks.
- Work for committed lines of authorities, private sector engagement and policy development.
- Requirements for local plans: Many municipalities lack preparedness plans.
- Enhancement of cooperation with civil society, including business, increased awareness of risks.
- Identify critical societal functions and prioritize the most important ones, such as drinking water.
- Clarify the "profits" of investing in risk reduction (DRR) in relation to the effort.
- Action plans under the Marine Environment Regulation.
- Skills development, training, networking.
- Encourage participation in the Making Cities Resilient campaign.
- In everyday operations where the long-term needs can be identified.
- Outline requirements in detail.
- Mandates that required accountability.

- Specify the requirements when procurements are sought.
- Information on the cost of not investing for long-term needs in the light of risks and threats.
- Improve access to experts for the local authorities and companies.
- Increased awareness of the responsibilities that actors have.
- Guidelines for construction, etc. are used in some municipalities, but national guidance is needed.

1.4 What is missing in the present HFA?

- Broaden the actors, such as NGOs, private sector, and academia.
- Integrate international involvement, especially in the prevention phase.
- Explanation and good example to each point. Development of HFA 4
- Reducing the underlying risk factors.
- Priorities!
- Assuring application of HFA at the local level.
- Indicators and targets.
- Continuity planning.
- Better focus on key areas for society to function, such as electricity, drinking water, sewage.
- Wider view of risks in all activities that can be affected by one event such as a flood.
- Methods to find funding within the community.
- More information on recovery and learning from disasters.
- Create a bank with examples and descriptions of experiences.
- Put words into action.
- Clarification of the benefits of DRR.
- Follow-up after DRR interventions.
- Deepening and broadening of DRR work.
- Use the national frameworks for international cooperation (to include non-represented groups in society – perspectives from different people / social groups are needed).

- Better local ties.
- Start an information campaign / develop a communications plan.
- Biodiversity and ecosystem services an important ingredient in DRR.
- Generalization of the new framework to include any "crisis" even if it is not caused by natural disasters.
- Larger and clearer accountability for implementation at the government level.

1.5 Name three things that absolutely must be included in the Post HFA framework.

- Integrate climate change adaptation and mitigation efforts.
- Adaptation to climate change, natural disasters, but also link to its durability / sustainability.
- Develop and implement cost-benefit analysis.
- Synergies between different sectors and social groups.
- Private critical infrastructure must be included.
- Indicators that measure success.
- Prevention and mitigation.
- Alignment with national and local levels.
- Must continue to be an umbrella framework. It should not give detailed instructions.
- Several stakeholders from civil society, private individuals, government agencies, etc. need to be involved.
- Encourage municipal / local levels to work with the framework, they have a role and a responsibility. Provide recognition for the work that is done at the municipal level.
- Clarify the responsibility at different levels.
- Gain interest from all of society's resources including the private sector and NGOs.
- Not just a matter of technical solutions but also measures taken at the individual level. We need to change the way we live.
- Take advantage of the new social media.
- From local to global.

- A national platform is an important element.
- A system to measure success / benchmarks, indicators is needed.
- "Best practices". Highlighting good practice to make it more concrete how to work with the framework.
- Increase involvement! Communicate the benefits.
- Interdisciplinary research and global collaboration in knowledge enhancement and sharing.
- Financial aid forms, efficient use of resources, re-prioritization of existing resources.

Part 2 DRR at the local level

2.1 How do we integrate DRR today at work at the local level

- By the legal mandate for risk and vulnerability analyzes.
- Municipal action required by Swedish laws.
- Climate Adaptation Plans.
- Building regulations and good spatial planning.
- Urban planning does not always integrate DRR.
- Support, supervision by the County Administrative Boards.
- Making Cities Resilient UNISDR campaign.
- Sometimes we go too fast on the structural changes aimed at mitigation.
- Need for political support.
- Many work with risk analysis but not always cohesive (workplace risks, climate risks, building, safety, finance)
- There can be a poor output of risk and vulnerability analyzes.
- How do we create synergies?
- Process to develop the comprehensive plan and zoning.
- Climate adaptation work and information from government agencies how to proceed.
- Coordinated work throughout the entire organization.
- Information for the public.
- Integrated risk / disaster management, this is the ambition of the Swedish Transport Administration and other agencies.

- Integrate risk reduction work into various activities.
- Be sure to work from the local level.
- Collaboration across municipal boundaries.
- Law to protect against accidents (LSO), Law of extraordinary events (LXO).
- Campaigns like the Making Cities Resilient.
- Exercises with evaluations for the purpose of increasing capacity. Identify deficiencies and work to increase capacity.
- Identify gaps and increase capacity.

2.2 What success we have had with disaster risk reduction at the local level?

- Kristianstad containment and other natural remedies.
- Reduced water in Lake Vänern.
- New strategy comes with climate adaptation plans.
- Measurement, planning process and best practice.
- Height awareness of politicians that DRR is long-term. "A disaster does not happen during my term of office."
- Research money including the one billion Swedish kronor in the climate and energy proposition.
- Prevention of disasters. They do not occur often but we need to be ready for them when they come.
- Good examples, best practices from local levels such as "Social learning towards a more adaptive paradigm?"
- Reducing flood risk in Kristianstad.
- Deciding which critical societal functions will be prioritized for electricity during and after an emergency (STYR-EL).
- Continuity planning for the delivery of drinking water.
- Collaboration with researchers (Chalmers, Linköping, SMHI).
- Approved funding for further research.
- Elected officials are committed and have DRR as a priority.
- TV messages and know the best sending time to reach most people.
- One hour forecast – awareness. Many DRR experts should be talking private organisations.

- Public awareness, advocacy and support for policy decisions on prevention.
- Negative aspect: sometimes there are no mitigation measures or investments made.
- Risk and vulnerability were eye openers.
- Karlstad Municipality has employed a full-time flood coordinator.
- Karlstad Municipality prepares contingency plan for floods.
- Success in coordination.
- Stockholm's achievements include integration of DRR, learn from previous disasters and the development of good methods is underway.
- Increased awareness among others, a result of the faster flow of media, social media.
- Greater advancement in community planning for such impacts from climate change, including new PBL Planning and Building Act.
- Making Cities Resilient-UNISDR campaign

2.3 How do you finance investments in disaster risk reduction measures in Sweden / in your municipality etc. today?

- Developers for new construction are governed by building regulations.
- National subsidies for local level including MSB financial contributions to DRR.
- Taxes and water and sewage charges.
- EU funding for research and development projects.
- EU support.
- Research projects.
- Private research foundations.
- The individual private person or industry on their own land.
- Via the Swedish Kraftnät agreement between SKL and Government.
- Local / municipal electric utilities, housing companies, etc.
- Funding under the Principle of Responsibility.
- Available since legislative paragraph 2:4 provides money for coordinating crisis preparedness actions and is "icing on the cake".

- Additional one billion Swedish kronor associated with the Climate and Energy Bill. There are pros and cons to this. Example Mölndalsån (river) where money was allocated for the construction of a system to drain water.
- Challenge to visualize the benefits. We see when something goes wrong. Not all risks can be avoided.
- Municipalities pay for concrete action.
- Those who exploit the land for development purposes.
- The national government, public authorities (planning, research, etc).
- Can be improved by better coordination.
- Co-financing from different sources.
- MSB allocation for prevention of natural disasters.
- Those people who want to live on and use the land must bear some of the costs to keep it safe. This results in higher housing costs.
- Parts of the government's regular budget are used for DRR activity.

2.4 What have been the three main challenges for Sweden in implementing the five current HFA principles?

- Awareness-raising.
- Political will.
- Coordination.
- Gender, diversity perspective.
- How to complement the engineering perspective with a risk perspective.
- Social sustainability (not just economic / ecological).
- How to meet the needs of the vulnerable groups.
- Build on the sense of community - integrating all work and working together with the local communities, residents, schools, etc.
- Information to the public and involvement at the local level.
- Broadening the dialogue with business and academia.
- The principal actor responsible for a critical societal function can be the private sector instead of the national or local authority.

2.5 How has research and technical development contributed to the urban planning process at the local level?

- Practical solutions / examples spread.
- Seminars and conferences.
- More knowledge can trigger actions.
- Both preventive and operational planning.
- Opportunity to showcase good examples, new technologies and thereby increase knowledge.
- Data collection for early warning.
- Sweden's new National Digital Elevation Model for precise measurements of landscapes.
- Torrential rain warning.
- SMHI introduced the calculation of the 10,000-year flow, which places new demands for safety.
- Statistics on climate change - a consensus.
- The results of the Climatools project were not so relevant for municipalities as hoped.
- New technologies that made possible the development of new national elevation model.
- Knowledge of society's critical dependencies.
- Tools such as MSB's RIB decision support system, SMHI weather alerts enhance local decision-making and increase capabilities.
- Holistic approach to water-related risks.
- Research is the basis for future planning.
- Experience of events should be the basis for future research requirement.
- Technology development can create opportunities to build where they previously could not build before, such as in the Netherlands and Dubai.
- Is there good research but how useful is this for the local level? It is sometimes hard to make adaptations based on research findings.
- Need funding for graduate students who can contribute new research.
- Incredibly important! The municipal work is dependent on research. However, we need to develop it.

- How do we achieve coordination? How do scientists know what is in demand in municipalities and other government agencies?

2.6 What knowledge do we need to acquire for the future?

- Increased knowledge of excessive rainfall.
- Interdisciplinary studies.
- Show the benefits of risk reduction measures.
- Use calculation models to show benefit, should be adaptable to different sectors.
- Costs of actions vs. what do alternative measures cost?
- Economics of disaster management: What is the cost of not having facts not to take action?
- More information that can be used for decision making.
- CO₂ emissions and climate adaptation.
- Several good examples that municipalities can use.
- Increased knowledge of conditions in other countries if we are to have international cooperation.
- More applied research.
- Training in the school so that the next generation will be more knowledgeable.
- More social sciences and non-technical issues.
- Define the actions that are most effective.
- Use a systematic method to identify stakeholders.
- Improved weather forecasts - both acute and long term, including water flows.
- Water management.
- GIS analysis tools for protection of critical infrastructure.
- Technology for agriculture and forestry to use in a warmer climate with more precipitation European climate.
- Clear and relevant scenarios.
- Increase the knowledge about risk for individuals.
- Vulnerable groups / special needs.
- Impact of privatization.

- More knowledge about how collaboration with different partners and sectors, can be developed and evaluated.
- Public / private cooperation - partnerships and how they can be developed.
- Research that is useful at the local level.
- Methods to evaluate and learn from what has happened.

